

УДК 378.016:687

МЕТОДИКО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ МАЙБУТНІМИ МАЙСТРАМИ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ШВЕЙНОГО ВИРОБНИЦТВА

Тетяна Борисівна Бикова

викладач спецдисциплін,
Професійно-педагогічний коледж,
Глухівського національного педагогічного
університету ім. О. Довженка
м. Глухів, Україна

Микола Володимирович Івашенко

кандидат педагогічних наук, доцент,
кафедра педагогіки та менеджменту освіти
Глухівський національний педагогічний
університет ім. О. Довженка
м. Глухів, Україна

Анотація

У статті подано обґрунтування необхідності та доцільності вивчення майбутніми майстрами виробничого навчання нових технологій швейного виробництва, які на сьогодні характеризуються достатньо високим рівнем розвитку та постійно удосконалюються. Особливого значення набуває вивчення нових технологій швейного виробництва майбутніми майстрами виробничого навчання швейного профілю, яких готують у професійно-педагогічних коледжах за скороченим терміном навчання на базі освітньо-кваліфікованого рівня «Кваліфікований робітник» (швачок, операторів швейного обладнання, кравців,

закрійників), підготовка яких у системі професійно-технічної освіти орієнтована переважно на формування умінь та навичок виконання трудових операцій, а кваліфікаційні вимоги передбачають ще й обізнаність з усіма техніко-технологічними досягненнями легкої промисловості (досягненнями у галузі виробництва нових текстильних матеріалів, сучасного обладнання, удосконалення методів обробки та технологічного процесу швейного виробництва).

З огляду на це розкрито мету навчальної дисципліни «Нові технології швейної промисловості»: формування технічно й технологічно освіченої особистості майбутніх майстрів виробничого навчання, їх підготовки до активної трудової діяльності в умовах сучасного високотехнологічного та інформаційного суспільства.

Подано зміст дисципліни: особливості окремих технологій у галузі легкої промисловості, нові підходи до організації та здійснення швейного виробництва, перспективні напрями розвитку швейного виробництва, особливості виготовлення нових матеріалів для одягу, безниткових способів з'єднання деталей одягу тощо.

Розглянуто особливості реалізації міжпредметних зв'язків (об'єктивну і суб'єктивну сторони), що встановлюються в процесі навчання між навчальними предметами.

Узагальнено організаційні засади викладання дисципліни «Нові технології швейного виробництва». Охарактеризовані особливості організації та проведення лекційних, практичних занять та самостійної роботи студентів.

Визначено перспективний напрям подальших досліджень із зазначеного напрямку – реалізація процесу вивчення нових технологій швейного виробництва дистанційно.

Ключові слова: нові технології швейного виробництва, майстер виробничого навчання, легка промисловість, швейне виробництво, міждисциплінарні зв'язки.

Постановка проблеми в контексті сучасної педагогічної науки та її зв'язок із важливими науковими і практичними завданнями. Динаміка та темпи подолання економічної кризи в Україні, забезпечення достатнього рівня конкурентоспроможності економіки, досягнення сталого економічного розвитку у значній мірі обумовлені ефективністю підготовки висококваліфікованих спеціалістів для всіх галузей народного господарства. У той же час структурні зміни галузевої економіки орієнтовані на прискорений розвиток виробництва товарів народного споживання, що сприяє відновленню та розвитку легкої промисловості, найважливішою підгалуззю якої є швейне виробництво. Сучасний ринок праці від майбутніх працівників швейних підприємств вимагає значного рівня компетентності, мобільності та конкурентоспроможності у відповідності до перспективних вимог, що обумовлюються галузевими виробничими інноваціями.

В умовах вітчизняної системи освіти підготовка кваліфікованих робітників для швейної галузі, як правило, здійснюється в професійно-технічних навчальних закладах (ПТНЗ) швейного профілю. Формування фахових знань, умінь, навичок та здатності до самореалізації та адаптації до умов виробництва здійснюється зусиллями викладачів спецдисциплін та майстрів виробничого навчання. Від якості підготовки зазначених педагогічних кадрів, їх професіоналізму залежить стан вітчизняної швейної галузі. З огляду на це осмислюється необхідність пошуку та реалізації ефективних шляхів засвоєння майбутніми майстрами виробничого навчання нових технологій швейного виробництва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблему професійного навчання учнів ПТНЗ швейного профілю

досліджували І. Гриценюк, Л. Денисенко, Л. Комісарова, Г. Омельченко, В. Полуротов, В. Радкевич, І. Радченко, Ф. Якименко та інші. Різним аспектам підготовки майстрів виробничого навчання до інноваційної діяльності присвячені праці І. Васильєва, К. Воробей, Н. Горбатюк, Т. Дев'ятьярової, В. Панкратової, Л. Тархан, О. Щербак та інших. Особливості методик навчання на різних етапах розвитку професійної освіти розкрито в працях багатьох учених, зокрема О. Гребенюка, Н. Ерганової, О. Коваленко, В. Скакуна, Т. Яковенко та інших. Однак, незважаючи на певний рівень теоретичної і практичної розробленості проблеми, методико-теоретичні особливості засвоєння нових технологій швейного виробництва майбутніми майстрами виробничого навчання не стали предметом самостійних наукових досліджень.

Формування цілей статті. Мета статті – теоретично обґрунтувати та узагальнити організаційні засади викладання дисципліни «Нові технології швейного виробництва» для студентів спеціальності 015 Професійна освіта (Технологія виробів легкої промисловості), що навчаються на базі ОКР «Кваліфікований робітник».

Виклад основного матеріалу. У забезпеченні якісних результатів професійної підготовки кваліфікованих робітників особлива роль належить майстру виробничого навчання. Особливостями професійної компетентності спеціалістів швейної галузі є поєднання професійних умінь з технологічними знаннями основ швейного виробництва, які пов'язують інформацію про сучасний стан розвитку виробництва, техніко-технологічні досягнення галузі.

Зважаючи на те, що майстер виробничого навчання у своїй трудовій діяльності здійснює підготовку учнів швейних навчальних закладів до умов сучасного швейного

виробництва, то він має бути обізнаний з усіма видами сучасних технологій швейного виробництва, що постійно удосконалюються.

Сучасний стан інтенсифікації процесу виготовлення швейних виробів та поліпшення їх якості безпосередньо зв'язані з досягненнями у галузі виробництва нових текстильних матеріалів, сучасного обладнання, удосконалення методів обробки та технологічного процесу швейного виробництва. На сьогодні існує значна кількість методів обробки швейних виробів (як традиційних, так і нових, прогресивних). Вибір методів обробки швейних виробів залежать від особливостей конструкції виробу, властивостей матеріалів, технологічних можливостей наявного обладнання. Технологія сучасного швейного виробництва набуває якості малоопераційності. Розширення застосування хімічних термопластичних матеріалів обумовлює використання ультразвукового та високочастотного зварювання, термодруку, нанесення нових видів оздоблення на текстильні матеріали та готові вироби.

У той же час слід відмітити, що навчання робітників швейної галузі (швачок, операторів швейного обладнання, кравців, закрійників) у системі професійно-технічної освіти, як правило, орієнтоване на формування у майбутніх спеціалістів умінь та навичок виконання трудових операцій. Тому є нагальна потреба розширення системи знань та підвищення її якості у майбутніх майстрів виробничого навчання швейного профілю, яких готують у професійно-педагогічних коледжах за скороченим терміном навчання.

Навчальний матеріал навчальної дисципліни «Нові технології швейної промисловості» розподілений на 2 модулі, які присвячені новим технологіям виробництва матеріалів для швейного виробництва та сучасним технологіям

виготовлення одягу. Вказана навчальна дисципліна охоплює широке коло питань: особливості окремих технологій у галузі легкої промисловості, нові підходи до організації та здійснення швейного виробництва тощо. Особливе місце відведено вивченню перспективних напрямів розвитку швейного виробництва, особливостей виготовлення нових матеріалів для одягу, безниткових способів з'єднання деталей одягу тощо.

Метою навчальної дисципліни є формування технічної й технологічно освіченої особистості майбутніх майстрів виробничого навчання, їх підготовки до активної трудової діяльності в умовах сучасного високотехнологічного та інформаційного суспільства.

Основною формою проведення навчальних занять, призначених для засвоєння теоретичного матеріалу, є лекція, а проведення відповідних практичних робіт, забезпечуватиме успішне засвоєння основ знань про нові технології виготовлення матеріалів для швейного виробництва та сучасних технологій швейного виробництва. Для підсумкового контролю засвоєння студентами теоретичного та практичного матеріалу й оцінки їх результатів навчання за семестр передбачено проведення заліку.

Реалізація завдань навчальної дисципліни зводиться до забезпечення умов, що сприяють успішному засвоєнню ключових наукових понять, основних положень теорії з усіх аспектів сучасного швейного виробництва; оволодінню комплексом знань й умінь, необхідних для глибокого засвоєння матеріалу спеціальних дисциплін та розв'язування навчальних задач; розширенню політехнічного світогляду, компетенцій, ерудиції, що дасть можливість майбутньому майстру виробничого навчання ефективно виконувати завдання майбутньої професійної діяльності в умовах сучасного виробництва.

Безумовною особливістю засвоєння майбутніми майстрами виробничого навчання нових технологій швейного виробництва є необхідність реалізації міжпредметних зв'язків як вираження фактичних змістових зв'язків, що встановлюються в процесі навчання між навчальними предметами. Як правило, міжпредметні зв'язки мають дві сторони – об'єктивну і суб'єктивну. Об'єктивна сторона міжпредметних зв'язків знаходить вираження в визначенні змісту навчання і враховується при розробці навчальних програм. Її можна зобразити у вигляді структурно-логічної схеми вивчення дисципліни «Нові технології швейного виробництва» (рис. 1). Суб'єктивна сторона міжпредметних зв'язків здійснюється викладачами в процесі навчання.

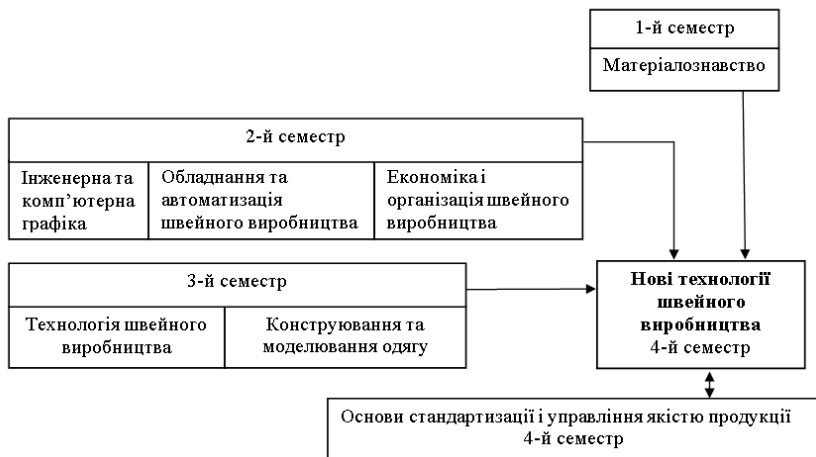

Рис. 1. Структурно-логічна схема (міждисциплінарні зв'язки) вивчення дисципліни «Нові технології швейного виробництва»

Процес навчання у вищій школі реалізується в межах багатоманітної цілісної системи організаційних форм і

методів навчання [2]. Форми організації процесу навчання розкривають через способи взаємодії педагога зі студентами під час розв'язання дидактичних завдань. Вони виявляються за допомогою різних шляхів керування діяльністю, спілкуванням, відносинами. У них реалізуються зміст освіти, освітні технології, стилі, методи й засоби навчання.

Організація ефективного навчання можлива тільки за наявності у викладача знань та вмілого використання різноманітних форм організації педагогічного процесу [3].

До загальних форм організації навчання належать аудиторна і позааудиторна, у кожній з яких використовують фронтальну, групову та індивідуальну форми організації навчальної роботи. Критерієм такого поділу є не кількість студентів, а характер зв'язків між ними в процесі пізнавальної діяльності [4]. Форми організації навчання мають упорядкувати навчальний процес. Їхньою провідною ознакою для класифікації є дидактичні цілі.

У дидактичному процесі найчастіше виокремлюють чотири групи організаційних форм: навчальні заняття; практична підготовка; самостійна робота; контрольні заходи [5]. Відповідно до навчального плану передбачено наступні форми організації вивчення дисципліни «Нові технології швейного виробництва»: лекційні заняття, практичні заняття, самостійна робота студентів, залік.

У методичній літературі висловлюються неоднозначні думки щодо лекції як форми заняття. Однак, її переваги у процесі вивчення нових технологій швейного виробництва полягають у наступному: лекція допомагає у достатньо економній формі сконцентрувати інформацію, передбачену змістом дисципліни; набагато швидше від друкованих видань відреагувати на зміни у теорії та практиці виробництва та використання нових матеріалів та способів

їх обробки, компенсувати нестачу новітніх підручників і посібників; дозволяє класифікувати і коментувати тенденції за значної кількості різних, іноді протилежних, точок зору на певну проблему; допомагає зосередитися на найбільш складних питаннях, у яких студентові важко зорієнтуватися самостійно; формує у тих, хто навчається, вміння слухати і усвідомлювати побачене і почуте, здійснювати такі важливі розумові операції, як аналіз, синтез, порівняння тощо; забезпечує можливість безпосереднього контакту, емоційного і виховного впливу викладача на студентів тощо [1].

У той же час, слід звернути увагу, що використання лише лекцій традиційного типу можуть спричинити такі недоліки в організації навчального процесу як репродуктивне навчання, в результаті чого гальмується творче самостійне мислення.

Провідною суперечністю процесу вивчення нових технологій швейного виробництва є наявність великого потоку науково-технічної інформації за умови відсутності навчальної літератури, або наявності матеріалу, що інформаційно застарілий. За цих умов обійтися без лекцій не можливо, оскільки відмова від лекцій знижує науковий рівень підготовки студентів, порушує системність і рівномірність роботи у продовж семестру. А зазначені вище недоліки значною мірою можуть бути подолані правильною методикою і раціональною побудовою викладу матеріалу.

Наступною складовою процесу аудиторного вивчення нових технологій швейного виробництва є практичні заняття. Основні завдання практичних занять: поглиблення та уточнення знань, здобутих на лекціях і в процесі самостійної роботи; формування інтелектуальних навичок і вмінь планування, аналізу й узагальнень, опанування навичок організації професійної діяльності; накопичення

первинного досвіду організації виробництва та технікою управління ним; оволодіння початковими навичками керівництва, менеджменту та самоменеджменту [4].

Ефективна методика проведення практичного заняття є результатом успішного вирішення викладачем низки теоретичних і практичних питань, таких як: застосування оптимальних для цієї педагогічної ситуації методів (способів), прийомів, засобів навчання, поєднання групової та індивідуальної роботи студентів; використання різної тактики ведення практичного заняття; робота над удосконаленням індивідуального стилю педагогічної діяльності; оцінка ефективності ведення практичного заняття. Власне тактика проведення залежить від типу заняття, теми, ступеня адаптації студентів і викладачів до цього методу, рівня теоретичної і практичної підготовки майбутніх випускників.

Крім аудиторних занять, на які за навчальним планом відводиться 78 годин, заплановано 57 годин самостійної роботи студентів (СРС), що становить 42% усього навчального навантаження на вивчення дисципліни.

Орієнтація студента у навчальному процесі на самостійну роботу зумовлена швидкими темпами розвитку науково-технічного прогресу. Значна частина професійних знань, якими повинен оволодіти майбутній фахівець, поновлюється щороку. Крім того, сучасний ринок праці потребує ініціативних, цілеспрямованих і творчих спеціалістів, які мають високий рівень теоретичної і практичної підготовки, вміють самостійно приймати рішення і є джерелом розвитку і прогресу галузі науки або виробництва, в якій вони задіяні. Отже, мета самостійної роботи студентів – самостійне вивчення, закріплення й поглиблення раніше здобутих і нових знань, набування

практичних навичок і умінь. А дидактичними цілями самостійної роботи є: закріплення, поглиблення, розширення й систематизація знань, здобутих під час аудиторних занять; самостійне оволодіння новим навчальним матеріалом; формування професійних навичок і вмінь; формування вмінь і навичок самостійної розумової праці; розвиток самостійності мислення, творчого підходу до розв'язання поставлених завдань; самоосвіта [4].

У процесі виконання СРС передбачені: робота з друкованими та електронними джерелами, самостійне вивчення та опрацювання певних питань, експериментально-дослідницька робота, самостійний перегляд телепередач, тематичних відеороликів та інше.

Аналіз педагогічної літератури показав, що найбільш доцільною є класифікація самостійної роботи, запропонована П.І. Підкасистим. За цією класифікацією виділяють самостійну роботу за певним зразком, конструктивно-варіативну, евристичну (частково-пошукову) і творчо-дослідницьку. Самостійна роботи за зразком передбачає розв'язання типових завдань, виконання різноманітних вправ за певним зразком. На цьому рівні відбувається засвоєння навчальної інформації. Робота дозволяє засвоїти матеріал, але не розвиває творчу активність. Конструктивно-варіативна самостійна робота передбачає необхідність відтворення не лише функціональної характеристики знань, а їх структури, залучення відомих знань для розв'язання інших завдань, проблем, ситуацій. Відбувається відтворення і розуміння явищ, що вивчаються. Евристична самостійна робота пов'язана з розв'язанням питань, проблем, висвітлених на лекціях, семінарських, лабораторних, практичних заняттях. Вона охоплює формування умінь бачити проблему, самостійно виявляти причину її виникнення, розробляти план

розв'язання проблеми. Водночас здійснюється більш глибоке розуміння явищ, процесів і розпочинається творча діяльність. За здійснення дослідницької самостійної роботи пізнавальна діяльність набуває творчого, пошукового характеру, для її реалізації визначається система оптимального поєднання методів розв'язання проблемних ситуацій. На цьому рівні розумової діяльності виявляється інтелектуальний потенціал і творчі здібності студентів, реалізуються їх дослідницькі здібності. Означені види самостійної роботи слід розглядати як етапи, які мають пройти студенти для досягнення найвищого рівня здібностей до творчої діяльності [5].

У якості контрольних заходів передбачено захист студентами практичних робіт, результатів СРС, написання модульних контрольних робіт, залік.

Висновки дослідження і перспективи подальших розвідок у досліджуваному напрямі. Мінливий характер сучасного суспільства, тенденції глобальної інформатизації неминуче сприяють видозміні освітньо-кваліфікаційних вимог до майбутніх спеціалістів. Це стосується й підготовки кваліфікованих робітників для швейної галузі. Отже, вивчення навчальної дисципліни «Нові технології швейного виробництва» надає можливість значно підвищити рівень теоретичної та практичної підготовки майбутніх майстрів виробничого навчання швейного профілю до умов сучасного виробництва одягу, що постійно видозмінюється.

Перспективним напрямом подальших досліджень із зазначеного напрямку є реалізація процесу вивчення нових технологій швейного виробництва дистанційно.

Список використаних джерел

1. *Доброскок І.І.* Формування професійної компетентності й особистості майбутнього фахівця в

системі неперервної освіти: виклики часу / І.І. Доброскок // Теоретичні та прикладні аспекти формування професійної компетентності майбутніх фахівців у контексті їхнього професійного розвитку : зб. наук. праць молодих учених та студентів / голов. ред. І.І. Доброскок. – Переяслав-Хмельницький, 2015. – Вип. 1. – С. 5–9.

2. *Мешко Г.М.* Вступ до педагогічної професії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : – http://pidruchniki.com/14410310/pedagogika/formi_organizatsiyi_navchannya_vischomu_navchalnomu_zakladi (дата звернення: 30.09.2017)

3. *Мачинська Н.І.* Сучасні форми організації навчального процесу у вищій школі: навчально-методичний посібник / Н.І. Мачинська, С.С. Стельмах. – Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. – 180 с.

4. *Чайка В.М.* Основи Дидактики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : – http://pidruchniki.com/15100827/pedagogika/formi_organizatsiyi_navchannya (дата звернення: 30.09.2017)

5. *Ортинський В.Л.* Педагогіка вищої школи / В.Л. Ортинський. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.

6. *Пидкасистый П.И.* Педагогика: учеб. пособие / П.И. Пидкасистый. – М. : Педагогическое общество России, 2006. – 608 с.

7. *Стешенко В.В.* Теоретические основы реализации межпредметных связей в учебном процессе / В.В. Стешенко. – Славянск : СГПИ, 1995. – 119 с.

References

1. *Dobroskok I.I.* Formuvannya profesiinoi kompetentnosti u osobystosti maibutnoho fakhivtsia v systemi neperervnoi osvity: vyklyky chasu / I.I. Dobroskok // Teoretychni ta

прикладні аспекти формування професійної компетентності майбутніх фахівців у контексті їхнього професійного розвитку : зб. наук. праць молодих учених та студентів / гол. ред. *I.I. Dobroskok*. – Переяслав-Кхмельницький, 2015. – Вип. 1. – С. 5–9.

2. *Meshko H.M.* Вступ до педагогічної професії. URL : http://pidruchniki.com/14410310/pedagogika/formi_organizatsiyi_navchannya_vischomu_navchalnomu_zakladi (дата звернення: 30.09.2017)

3. *Machynska N.I., Stelmakh S.S.* Сучасні форми організації навчального процесу у вищій школі: навчально-методичний посібник. – Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. – 180 с.

4. *Chaika V.M.* Основи Дидактики. URL : http://pidruchniki.com/15100827/pedagogika/formi_organizatsiyi_navchannya (дата звернення: 30.09.2017)

5. *Ortynskiy V.L.* Педагогіка вищої школи / V.L. Ortynskiy. – К. : Тентр учбової літератури, 2009. – 472 с.

6. *Pydkasystyi P.Y.* Педагогіка: учеб. Посobie / P.Y. Pydkasystyi. – М. : Педагогическое общество России, 2006. – 608 с.

7. *Steshenko V.V.* Теоретические основы реалізаций межпредметных связей в учебном процессе / V.V. Steshenko. – Славянск : SHPY, 1995. – 119 с.

Татьяна Борисовна Быкова,

преподаватель спецдисциплин,

Профессионально-педагогический колледж ,

Глуховского национального педагогического университета

имени Александра Довженко,

г. Глухов, Украина

E-mail: profpedkoledg@gmail.com

Николай Владимирович Иващенко,
кандидат педагогических наук, доцент,
кафедра педагогики и менеджмента образования,
Глуховский национальный педагогический университет
имени Александра Довженко,
г. Глухов, Украина
E-mail: in22@ukr.net

Быкова Т.Б., Иващенко Н.В.
МЕТОДИКО-ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ
УСВОЕНИЯ БУДУЩИМИ МАСТЕРАМИ
ПРОИЗВОДСТВЕННОГО ОБУЧЕНИЯ
НОВЫХ ТЕХНОЛОГИЙ
ШВЕЙНОГО ПРОИЗВОДСТВА

Аннотация

В статье представлены обоснования необходимости и целесообразности изучения будущими мастерами производственного обучения новых технологий швейного производства, которые на сегодня характеризуются достаточно высоким уровнем развития и постоянно совершенствуются. Особое значение приобретает изучение новых технологий швейного производства будущими мастерами производственного обучения швейного профиля, которых готовят в профессионально-педагогических колледжах по сокращенному сроку обучения на базе образовательно-квалифицированного уровня «Квалифицированный рабочий» (швей, операторов швейного оборудования, портных, закройщиков), подготовка которых в системе профессионально-технического образования ориентирована преимущественно на формирование умений и навыков выполнения трудовых операций, а квалификационные требования предусматривают еще и осведомленность всеми технико-технологическими

достижениями легкой промышленности (достижениями в области производства новых текстильных материалов, современного оборудования, совершенствование методов обработки и технологического процесса швейного производства).

С учетом этого раскрыто цель учебной дисциплины «Новые технологии швейной промышленности»: формирование технически и технологически образованной личности будущих мастеров производственного обучения, их подготовки к активной трудовой деятельности в условиях современного высокотехнологичного и информационного общества.

Подано содержание дисциплины: особенности отдельных технологий в области легкой промышленности, новые подходы к организации и осуществлению швейного производства, перспективные направления развития швейного производства, особенности изготовления новых материалов для одежды, безниточного способов соединения деталей одежды и тому подобное.

Рассмотрены особенности реализации межпредметных связей (объективную и субъективную стороны), устанавливаемые в процессе обучения между учебными предметами.

Обобщены организационные основы преподавания дисциплины «Новые технологии швейного производства». Охарактеризованы особенности организации и проведения лекционных, практических занятий и самостоятельной работы студентов.

Определены перспективное направление дальнейших исследований по данному направлению – реализация процесса изучения новых технологий швейного производства дистанционно.

Ключевые слова: новые технологии швейного производства, мастер производственного обучения, легкая промышленность, швейное производство, междисциплинарные связи.

Tetiana Bykova,
Teacher of Special Subjects,
Professional Pedagogical College,
Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University,
Hlukhiv, Ukraine
E-mail: profpedkoledg@gmail.com

Mykola Ivashchenko,
PhD in Pedagogy, Associate Professor,
Department of Pedagogy and Educational Management,
Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University,
Hlukhiv, Ukraine
E-mail: in22@ukr.net

Bykova T., Ivashchenko M.
**METHODOLOGICAL AND THEORETICAL
FEATURES OF MASTERING NEW TECHNOLOGIES
OF SEWING MANUFACTURE BY FUTURE MASTERS
OF INDUSTRIAL TRAINING**

Abstract

The article presents the reasons for the necessity and expediency of studying new technologies in sewing manufacture by the future masters of industrial training. Today these new technologies are characterized by a rather high level of development and constant improvement. The particular importance is gained by the investigation of new sewing manufacture technologies by future masters of industrial training of the sewing profile, which are prepared in vocational-pedagogical colleges for a short term of training on the basis of an education and qualification level «Qualified worker» (sewers, sewing equipment operators, tailors, cutters), and the training of which in the system of vocational education

is focused primarily on forming the skills of performing labor operations. The qualification requirements also include awareness of all technical and technological achievements of light industry (achievements in the field of production of new textiles, modern equipment, improvement of processing methods and technological process of garment production).

With this in mind, the goal of the educational discipline «New technologies in the sewing manufacture» is disclosed as the formation of a technically and technologically educated personality of future masters of industrial training, their preparation for active labor activity in the conditions of a modern high-tech and informational society.

The content of the discipline is given as the features of individual technologies in the light industry, new approaches to the organization and implementation of sewing manufacture, perspective trends in the development of sewing manufacture, the features of creating new materials for clothing, the non-threaded ways of joining garments and the like.

The features of the implementation of interdisciplinary relations (objective and subjective aspects), existed in the process of learning between learning subjects, are considered.

The organizational bases for teaching the discipline «New technologies in the sewing manufacture» are generalized. The peculiarities of organizing and giving lectures, practical classes and students' self-study work are characterized.

A perspective direction of further research in this area is determined as the distant realization of the process of studying new sewing manufacture technologies.

Key words: new technologies of sewing manufacture, master of industrial training, light industry, sewing manufacture, interdisciplinary relations.